

eller Sogn, men da der kun er valgt To, og da den Ene ofte kan have Forsald, vil det ofte kunne hænde, at Eighnet kun udføres af den Ene, hvilket ikke er heldigt, thi ved en saadan Forretning bør uden Tvivl To være tilstede, naar det er Mænd, som ikke have noget særligt Ansvar og særlig Sagtyndighed saaledes som Læger. Dernæst er der nu noget meget Bægt i Bestemmelserne om Eighnsmændene; der sættes saaledes klare Bestemmelser om, hvorvidt en Eighnsmænd kan affædiges, om hvorledes man, naar han kan affædiges, kan faae en ny i hans Sted; om han kan frigjøre sig, og i saa Tilfælde, naar han kan gjøre det. Vi have derfor fundet det rigtigst at træffe nye Bestemmelser, som fastsatte, hvad der i saa Henseende kunde være at ønske. — Dernæst har man henvendt Opmærksomheden paa, at der med Hensyn til den Erklæring, Eighnsmændene afgive, sættes noget meget Bæsentligt, nemlig at den er saaledes formuleret, at man kan have fuld Forvisning om, at der virkelig er foretaget et saa nøiagtigt Eftersyn af den Dødes Legeme, der er nødvendigt for, at man kan have den Betyggelse, som Eighnet skulde give. Dette har man troet kunde opnaaes, naar man gav Eighnsmændene en Formular, hvori der indeholdtes visse Spørgsmaal, hvorpaa skulde gives Svar, saaledes at en Mand, som sandhedsfjærlig Mand at kunne udfylde Attesten, maatte forvise sig om visse Ting, han havde efterseet. Vi troe, at det vilde være et virkelig Betyggelsesmiddel, naar der deels i Attesten skulde svares paa de Spørgsmaal, som vare opstaaede, og naar der dernæst skulde tilføies en Erklæring, som Vedkommende maatte afgive, men som man dog ikke saa gjerne vilde have i en Formular. Denne Erklæring skulde vel have et lovbestemt Indhold, men saaledes at Eighnsmændene selv maatte formulere den, og der skulde deri nævnes, hvilke de Tegn ved den Afdødes Legeme vare, hvoraf de meente at kunne slutte, at Døden var sikker. Naar dette skete, have vi troet, at der vilde finde en Udvikling Sted af denne Institution, saaledes at de Mænd, hvem dette Hverv maatte blive betroet, efterhaanden vilde blive mere og mere sikre i Afgjøvelsen af det omhandlede

Spørgsmaal, hvorved der altsaa vilde fremkomme større Betyggelse, end den der nu habes med Hensyn til Afdødes Begravelse. Fremdeles have vi ogsaa troet, det vilde være rigtigst, at der udfærdigedes en ny, Veiledning for Eighnsmænd, da den, der nu bruges, allerede er temmelig gammel, i flere Henseender mindre tydelig, og tillige mindre omstændelig, end ønskeligt kunde være; naar Regjeringen gav en saadan ny Veiledning, troe vi, at der kunde opnaaes Udstilligt. Dernæst er det ogsaa af Betyggelse, at der i de Tilfælde, hvori der kunde være Anledning for Justitsvæsenet til at ønske Oplysning om Dødsfald, er en Bestemmelse om, at dette bør skee. Herom have vi saaledes troet at burde optage en Bestemmelse i Loven, ligesom om, at der altd skal foretages Syn af Selvmordere, og at der, naar pludselige Dødsfald finde Sted, skal tilkaldes en Læge; thi det er netop i saadanne Tilfælde — pludselige Dødsfald og Selvmord — at det er af største Betyggelse, at en Læge saa hurtigt som muligt kommer tilstede for at synne Eiget, deels af Hensyn til Muligheden af en Gjenoplivelse, deels fordi det, naar der er Spørgsmaal om, at en Forbrydelse er begaaet, er af Betyggelse, at en Mand, som er særlig fortrolig med de Omstændigheder, der maae tages i Betragtning, hurtigst muligt kommer tilstede. Dernæst har man ogsaa taget Hensyn til Betalingsbestemmelserne, der, saaledes som de nu ere, forekomme os at være mindre heldige. De ere givne allerede for lang Tid siden, og vi have antaget, deels at den Betaling, som ydes, i og for sig er for lille, og dernæst, at det af Hensyn til, at man efter denne Lov fordrer ikke saalidt mere Omhu af Eighnsmændene end tidligere, er rigtigst at forhøje den Betaling, som skal gives. Endelig have vi ogsaa meent, at der maatte Straffebestemmelser til, som udtrykkelig fastsatte, hvorledes Overtrædelser af Loven for Fremtiden ville være at straffe, og navnlig have vi troet i Loven at burde indskræpe saadanne enkelte Ting, som man efter vor Mening maa lægge særlig Bægt paa, som f. Ex., at Enhver, der udsteder en Attest, virkelig ogsaa selv har synet Eiget. Dette er en Fordring, vi have meent nødvendigt maa stilles og stilles strengt; thi ellers